

ผลของการใช้รูปแบบการสอนตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน
ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*

EFFECTS OF USING AN INSTRUCTIONAL MODEL BASED
ON THE READER-RESPONSE THEORY THAT HAS AN EFFECT
ON ACADEMIC ACHIEVEMENT IN THAI LITERATURE
OF MATTHAYOMSUKSA 1

กรรณิกา พูลช่วย¹ และ เด่นดาว ชลวิทย์²

Kannika Phunchuay¹ and Dendow Chollewit²

¹⁻²สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

¹⁻²Master of Education (Teaching Thai), Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand

Corresponding Author's Email: phunchuaykannika@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการสอนตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ใช้การทดลองแบบกลุ่มเดียวโดยมีการทดสอบก่อนเรียนและทดสอบหลังเรียน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนมัธยมวัดศรีจันทร์ ประดิษฐ์ ในพระบรมราชานุเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำนวน 5 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 148 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน เรื่อง ราชอิราษ ตอน สมิงพระรามอาสา จำนวน 3 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 6 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ก่อนและหลังเรียน เรื่อง ราชอิราษ ตอน สมิงพระรามอาสา จำนวน 60 ข้อ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก ข้อละ 1 คะแนน เป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันในการทดสอบก่อนจัดการเรียนรู้

* Received 20 August 2024; Revised 5 October 2024; Accepted 25 December 2024

หลังการจัดการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยที่พบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.19 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.63 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: รูปแบบการสอนตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน, ผลสัมฤทธิ์การเรียนวรรณคดีไทย, มัธยมศึกษา

Abstract

This research aimed to compare the academic achievement in Thai literature of Mathayom 1 students before and after learning management by teaching model based on Reader Response Theory. This research was an experimental research. A single-group design was used with a pre-test and a post-test. The population used in the research was Mathayom 1 students, second semester, academic year 2023. Mattayom Wat Sichanpradit School Under The Royal Patronage of His Majesty The King. Total of 5 classrooms, total number of students 1 4 8 . The researcher used a cluster random sampling method for the sample group. Obtained through a classroom lottery. The results were obtained by drawing lots for each classroom. There was one sample group, consisting of 4 3 students from Mathayom 1 / 4 . The research instruments consisted of a learning management plan based on reader response theory. The story of King Ramathibodi, the episode of Saming Phra Ram Asa, 3 episodes, 2 hours each, total 6 hours. Achievement test before and after learning about the topic of King Ramathirat, Saming Phra Ram Asa, 6 0

multiple choice questions, 4 choices, 1 point each, is the same test set as the pre-test and post-test. Statistics used for data analysis use mean and standard deviation and t-test.

The research results found that the academic achievement in Thai literature of Mathayom 1 students after learning management based on the reader response theory was higher than before learning, with a mean value of 18.19 and a standard deviation value of 4.63, higher than before learning management using the teaching model based on the reader response theory, with statistical significance at the .05 level, consistent with the hypothesis.

Keywords: Teaching model based on reader response theory, Thai Literature Academic Achievement, secondary education

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) ได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไว้ว่า ผู้เรียนสามารถสรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน วิเคราะห์ตัวละครสำคัญ วิถีชีวิตไทย และคุณค่าที่ได้รับจากวรรณคดี วรรณกรรมและบทอาขยาน พร้อมทั้งสรุปความรู้ ข้อคิด เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ซึ่งวรรณคดีถูกสร้างขึ้นโดยอาศัยภาษาเพื่อแสดงออกถึงความงามในการใช้ภาษา ความไพเราะ น่าเสียง ข้อคิดสอนใจ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต (วรเวทย์พิสิฐ, 2502) ในการเรียนวรรณคดีนั้นไม่ได้เป็นเพียงการเรียนรู้แต่ตัวบทเนื้อหาแต่เป็นการเรียนรู้สภาพสังคมวัฒนธรรม วิถีชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจนเรียนรู้ถึงอารมณ์ความคิดของมนุษย์ที่เกิดขึ้นในขณะนั้น ยังสามารถสอนหรือให้ข้อคิด หรือยกระดับจิตใจของมนุษย์ได้ ซึ่งหากกล่าวถึงระบบการศึกษาในอดีตก็มีการเรียน การสอนวรรณคดีมาอย่างต่อเนื่อง ในอดีตมีการท่องจำวรรณคดี หรืออาขยานจนกระทรวงศึกษาธิการได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนมาเป็นลำดับซึ่งการสอนวรรณกรรมวรรณคดีไทยยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร นักเรียนขาดความใส่ใจในการอ่าน นักเรียนไม่สามารถเข้าถึงเนื้อหาได้เพราะไม่รู้ศัพท์ จึงทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดศรีจันทร์ประดิษฐ์ ในพระบรมราชานุเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ ในปีการศึกษา 2566 อยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดไว้ จากสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวรรณคดีที่ได้กล่าวข้างต้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องหาวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสนใจ และเห็นความสำคัญของวรรณคดี ให้ผู้เรียนเห็นว่าวรรณคดีมีความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของผู้เรียน สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีที่สูงขึ้น ซึ่งแนวคิดการจัดการเรียนรู้นี้ตรงกับทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนให้นักเรียนได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ด้านวรรณคดี เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับครูผู้สอน จะส่งผลให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน เป็นแนวคิดของ Louise Rosenblatt ซึ่งได้พิมพ์หนังสือที่มีชื่อว่า Literature as Exploration เมื่อปี ค.ศ. 1938 และมีผู้นำทฤษฎีนี้ไปประยุกต์ใช้ในการสอนวรรณคดีและงานวิจัยต่าง ๆ มากมาย เช่นเดียวกับพรทิพย์ ศิริสมบุญ ณ เวช (2547, 12) ที่ได้นำแนวคิดนี้มาพัฒนาเป็นรูปแบบการสอนตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน และได้อธิบายความหมายของรูปแบบนี้ว่า “เป็นรูปแบบที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเชื่อมโยงประสบการณ์ของตนกับวรรณคดี มีอิสระในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น เน้นกระบวนการความคิด อย่างหลากหลายในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวรรณคดีมีจุดมุ่งหมายเพื่อเสริมสร้างความสามารถของผู้เรียนด้านการตอบสนองวรรณคดี การอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดไตร่ตรอง ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างความเข้าใจเบื้องต้นในการอ่าน ขั้นที่ 2 ขั้นเชื่อมโยงประสบการณ์ ขั้นที่ 3 เรียนรู้อย่างมีปฏิสัมพันธ์ ขั้นที่ 4 ให้และรับข้อมูลป้อนกลับ และขั้นที่ 5 ทบทวน และเขียนบันทึกการตอบสนอง” จากทฤษฎีดังกล่าว การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทย 1 สารการเรียนรู้วรรณคดี เรื่อง ราชอิริยาบถตอนสมิงพระรามอาสา มีเนื้อหาที่เหมาะสมในการใช้รูปแบบการสอนตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน เนื่องจากเป็นวรรณคดีที่มีเนื้อหาค่อนข้างยาว นักเรียนอ่านแล้วจะเกิดความไม่เข้าใจในเนื้อเรื่อง จะส่งผลให้ไม่สามารถวิเคราะห์เนื้อเรื่องได้ การนำรูปแบบการสอนนี้มาใช้จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเชื่อมโยงในเนื้อหาและนำไปสู่การพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ ได้

รูปแบบการสอนตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านเป็นขั้นตอน ที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย ได้ประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนตามทฤษฎีการตอบสนอง

ของผู้อ่านมาใช้ในการจัดการเรียนรู้วรรณคดีสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียน และเป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้ของนักเรียนเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์มากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการสอนตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการสอนตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ผลของการใช้รูปแบบการสอนตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้การทดลองแบบกลุ่มเดียวโดยมีการทดสอบก่อนเรียนและทดสอบหลังเรียน (One Group Pretest - Posttest Design)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนมัธยมวัดศรีจันทร์ประดิษฐ์ ในพระบรมราชานุเคราะห์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ จำนวน 5 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน ทั้งสิ้น 148 คน (แหล่งที่มาของข้อมูลจากการที่ผู้สอนเป็นผู้ปฏิบัติการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) ได้มาด้วยการจับสลากห้องเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 ห้อง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 43 คน (โดยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน เรื่อง ราชอิธราชน ตอน สมิงพระรามอาสา จำนวน 3 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 6 ชั่วโมง สร้างแผนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน จำนวน 3 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง โดยมีการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ ในการจัดการเรียนรู้ใช้เนื้อหา เรื่อง ราชอิธราชน ตอนสมิงพระรามอาสา นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา จากนั้นนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) ได้คะแนนอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 แล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ก่อนและหลังเรียน เรื่อง ราชอิธราชน ตอน สมิงพระรามอาสา ศึกษารูปแบบการสอนตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน และวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ จากเอกสารวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจัดทำตารางวิเคราะห์แบบทดสอบตามแนวคิดของบลูม สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน เรื่อง ราชอิธราชน ตอน สมิงพระรามอาสา จำนวน 60 ข้อ นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (IOC: Index of Item Objective Congruence) นำตารางวิเคราะห์ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญ มาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องและเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป โดยได้ค่าระหว่าง 0.67 – 1.00 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย จำนวน 60 ข้อ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์คุณภาพรายข้อ โดยการหาค่าความยากง่าย และหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เลือกแบบทดสอบที่มีความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป จำนวน 30 ข้อ ซึ่งได้ความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.25 – 0.67 ค่าอำนาจจำแนก (r) ได้ค่าอยู่ระหว่าง 0.23 – 0.36 นำแบบทดสอบไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR – 20 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์ และตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างก่อนจัดการเรียนรู้ (Pretest) และหลังการจัดการเรียนรู้ (Post-test)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 เลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 จำนวนนักเรียน 43 คน ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน

3.2 ทดสอบก่อนเรียน (pertest) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่อง ราชธานีราช ตอน สมิงพระรามอาสา

3.3 ดำเนินการสอนโดยการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน เรื่อง ราชธานีราช ตอน สมิงพระรามอาสา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 3 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 6 ชั่วโมง

3.4 ทดสอบหลังเรียน (post – test) กับนักเรียน หลังเสร็จสิ้นการจัดการเรียนรู้ที่กำหนด โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่เป็นชุดเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

3.5 ตรวจแบบทดสอบ และนำผลจากการทดสอบก่อน – หลังเรียน มาวิเคราะห์โดยกระบวนการทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

4.1.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมใช้สูตร IOC (Index of Item Objective Congruencies)

4.1.2 นำแบบทดสอบมาหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก โดยวิเคราะห์ข้อสอบ เป็นรายข้อและหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรของคูเดอร์ริชาร์ดสัน KR-20 (Kuder Richardson-20)

4.1.3 นำแบบทดสอบอัตราณ์มาวิเคราะห์ หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach (1974: 161)

4.1.4 เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนวรรณคดีไทย ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน ใช้สถิติ t-test dependent

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้รูปแบบการสอนตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้
โดยใช้รูปแบบการสอนตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน

ผลการทดลอง	N	คะแนน เต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	sig
ก่อนจัดการเรียนรู้	43	30	11.23	4.60	25.54	.000*
หลังจัดการเรียนรู้	43	30	18.19	4.63		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 18.19 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.63 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน ซึ่งมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 11.23 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากผลสรุปการวิจัยเรื่องผลของการใช้รูปแบบการสอนตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นำมาอภิปรายผลไปตามลำดับข้อ ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์การเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นี้ เป็นผลที่สอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้พบว่า การจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์การเรียนวรรณคดีสูงขึ้นกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ และได้พบว่า สอดคล้องกับผลการวิจัยของจุฬาลักษณ์ คชาชัย (2557) วิจัยเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์การเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และสอดคล้องกับนเรศทองอินทร์ (2560) วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีตอบสนองผู้อ่านรวมกับการใช้เทคนิคคำถามแบบ RCA ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์การเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีตอบสนองผู้อ่านรวมกับการใช้เทคนิคคำถามแบบ RCA หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีตอบสนองผู้อ่าน รวมกับการใช้เทคนิคคำถามแบบ RCA อยู่ในระดับมาก

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.19 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.63 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ

การสอนตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ค้นพบข้อสังเกตจากประสบการณ์ที่ทำให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาต่อไปครั้งนี้

1. ครูผู้สอนควรเลือกวรรณคดีที่ใช้สอนให้เหมาะสมกับรูปแบบการสอน หากเลือกวรรณคดีที่มีเนื้อหาสั้นเกินไป ในชั้นกิจกรรมการจัดการเรียนรู้จะจัดการเรียนรู้ไม่ครบถ้วนตามรูปแบบของทฤษฎี

2. ครูผู้สอนและผู้เรียนควรแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกันให้ครบถ้วน เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่ครูผู้สอนต้องการสอน

ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการนำการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านไปสอนร่วมกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบอื่น ๆ เช่น การสอนโดยใช้บทบาทสมมุติ การสอนโดยใช้เทคนิคหมวกหกใบ เป็นต้น

2. ควรมีการนำการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านไปประยุกต์ใช้ในการสอนอ่านวรรณกรรม เช่น นิทาน บทความ เรื่องสั้น และนวนิยาย เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

จุฬาลักษณ์ คชาชัย. (2557). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

นเรศ ทองอินทร์. (2560). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านร่วมกับการใช้เทคนิคคำถามแบบ RCA. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- พรทิพย์ ศิริสมบุรณ์เวช. (2547). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวรรณคดีไทยตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการตอบสนองต่อวรรณคดี การอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิดไตร่ตรองของนิสิตระดับปริญญาบัณฑิต. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรเวทย์พิสิฐ, พระ. (2534). วรรณคดีไทย. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ภาษาและวรรณคดีไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.